

Primljeno: 26.04.2023., 10:45:06 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-03/22-01/30	376-08/IP	
Uradžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-23-13	0	

d3354303

REPUBLICA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-4554/22-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlangi Fellner, članova vijeća te sudske savjetnice Branke Cvitanović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe sa sjedištem u zastupane po odvjetnicima iz

radi rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: Usl-587/22 od 19. rujna 2022., na sjednici vijeća održanoj 23. veljače 2023.

p r e s u d i o j e

I Žalba se uvažava i poništava presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: Usl-587/22 od 19. rujna 2022.

II Poništavaju se točke II i III izreke rješenja tuženika, klasa. UP/I-344-08/20-01/342, urbroj: 376-05-2-22-16 od 31. ožujka 2022. i predmet vraća tuženiku na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o Ź e n j e

1. Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev kojim je tužitelj tražio poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-08/20-01/342, urbroj: 376-05-2-22-16 od 31. ožujka 2022. (točka I. izreke) te naloženo tužitelju da zainteresiranoj osobi nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn/414,76 eura.
2. Navedenim rješenjem tuženika, točkom I., usvojen je zahtjev za rješavanje spora tužitelja u dijelu koji se odnosi na prigovor na račune za mjesec rujan i listopad 2019., točkom II. je naloženo operatoru javnih komunikacijskih usluga d.o.o. da tužitelju u roku od 15 dana od dana primitka odluke izvrši storniranje računa za mjesec rujan 2019. te da izvrši dodatno umanjenje računa za mjesec listopad u iznosu od 180,00 kn, točkom III. tuženik je u preostalom dijelu, koji se odnosi na prigovor za račun za mjesec kolovoz 2019. odbacio zahtjev za rješavanje spora korisnika, ovdje tužitelja, zbog nepostojanja zakonskih pretpostavki za pokretanje postupka.

3. Tužitelj je protiv presude prvostupanjskog suda izjavio žalbu iz svih zakonom predviđenih razloga. Tijekom upravnog postupka tuženik je nedvojbeno utvrdio kronologiju raskida pretplatničkog ugovora, između ostalog da od 1. kolovoza 2019. nije bilo mogućnosti isporučivati ugovorenu uslugu te da je [redacted] u ime žalitelja s danom 31. srpnja 2019. raskinula pretplatnički ugovor, da su fizički odvojili električne vodiče zainteresirane strane u poštanskoj centrali i na parice žalitelja priključili svoje električne vodiče i započeli isporučivati uslugu fiksnog interneta. Dakle, zainteresirana strana je formalno obaviještena o raskidu ugovora sa žaliteljem i tehnički više nije bila u mogućnosti isporučivati ugovorenu uslugu žalitelju. Zainteresirana strana je od 1. kolovoza 2019., a zatim tijekom rujna, listopada i studenog 2019. žalitelju isporučivala račune iako usluga nije bila u mogućnosti tehnički isporučiti, pa smatra da je bila dužna umanjiti račun proporcionalno vremenu u kojem nije bila u mogućnosti isporučiti ugovorenu uslugu te kako tijekom cijelog mjeseca kolovoza 2019. nije mogla isporučiti uslugu, to bi iznos računa za taj mjesec trebao biti 0,00 kn. Zainteresirana strana tvrdi da je žalitelj dužan plaćati ugovorenu uslugu sve dok za istu ne zatraži raskid, bez obzira što nije u mogućnosti isporučiti ugovorenu uslugu i što je novi davatelj usluga u ime žalitelja zatražio i ostvario raskid ugovora između zainteresirane strane i žalitelja. Spor između zainteresirane strane i tužitelja odnosi se na način raskida ugovora, a ne na niti jedan od razloga izjavljivanja prigovora propisanih člankom 50. Zakona o elektroničkim komunikacijama. Naglašava da je u dobroj vjeri da podmiri sve svoje obveze proistekle iz prethodnog ugovora istovremeno podnio prigovor zainteresiranoj strani i novom davatelju usluga te da je u postupku koji je prethodio upravnom sporu tuženik utvrdio da je [redacted] formalno i stvarno u ime žalitelja raskinula pretplatnički ugovor sa zainteresiranom stranom, koji raskid ugovora je ista prihvatila, a zatim u svojim podnescima negirala, iz čega proizlazi da žalitelj prigovore zainteresiranoj strani nije podnio iz razloga članka 50. navedenog Zakona, već zbog činjenice da je zainteresirana strana i dalje ispostavljala račune jer žalitelj nije osobno zatražio raskid ugovora, iako ta obveza nije propisana propisom ili općim aktom zainteresirane strane. Iz stajališta suda proizlazi zaključak da krajnji korisnik, koji iz bilo kojeg razloga, na koji nije imao utjecaja, nije zaprimio račun davatelja usluga protekom roka od 30 dana od dospijeca računa gubi pravo na podnošenje prigovora, bez obzira na iznos računa i bez obzira na sadržaj računa. Oспорava pravilnost odluke o dosuđenim troškovima upravnog spora jer se u navodima odgovora na tužbu u bitnom ponavlja sadržaj naprijed navedenih očitovanja zainteresirane strane u tri upravna postupka i dva upravna spora pa smatra da ničim nisu doprinijeli donošenju odluke suda u konkretnom slučaju, te da sastav odgovora na tužbu ne smatra opravdanim s osnova ishoda upravnog spora. Predlaže da Sud uvaži žalbu.

4. U odgovoru na žalbu tuženik ističe da iz dokumentacije u spisu predmeta nesporno proizlazi da je tužitelj raskid za Internet S uslugu zatražio 26. listopada 2019., a sam raskid od strane zainteresirane osobe izvršen 11. studenog 2019. Nakon dvije prvostupanjske presude tuženik je zaključkom od 15. veljače 2022. pozvao tužitelja da pisanim putem iznese svoje navode te da se očituje o svim spornim okolnostima te da, ukoliko ne postupi na taj način, da će tuženik donijeti odluku na temelju dosad raspoložive dokumentacije u spisu, a da se tužitelj na isto nije očitovao. Tužitelj je zainteresiranoj osobi podnio prigovore u prvom i drugom stupnju reklamacijskog postupka te prigovor na račun za kolovoz 2019. koji je izvan roka. Tužitelj pokušava argumentirati da nije podnio prigovor u smislu odredbe članka 50. ZEK-a, a zaboravlja

spomenuti činjenicu da je prošao cjelokupni postupak rješavanja spora između krajnjih korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga. Predlaže da Sud žalbu odbije.

5. U odgovoru na žalbu zainteresirana osoba smatra žalbene navode neosnovanim te ističe da je njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora kao zainteresirane osobe u tom upravnom sporu opravdan. Predlaže da Sud žalbu odbije.

6. Tužitelj je podneskom od 6. prosinca 2022. osporio navode iz odgovora na žalbu.

7. Žalba je osnovana.

8. Prvostupanjski sud je potvrdio zakonitost rješenja tuženika donesenog pozivom na odredbu članka 50. i 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.-dalje u tekstu: Zakon) s obrazloženjem da je tuženik u ponovljenom postupku u izvršenju presude toga suda, poslovni broj: Usl-1094/21 od 2. veljače 2022., u potpunosti postupio po uputama iz te presude na način da je izvršio storniranje računa za mjesec rujan 2019. te dodatno umanjeње računa za mjesec listopad 2019., u iznosu od 180,00 kn, a odbio prigovor koji se odnosi na plaćanje računa za kolovoz 2019., jer je prigovor na ovaj račun podnesen izvan roka od 30 dana od dana pružanja usluge, kao i da nije od utjecaja za rješavanje ovog upravnog spora činjenica što tužitelj nije koristio uslugu operatora za taj mjesec jer je zahtjev za raskid ugovora operator primio tek 26. listopada 2019.

9. Međutim, ovakvo tumačenje prvostupanjskog suda u konkretnom slučaju ovaj Sud nalazi pogrešnim.

10. Ovo stoga jer je tužitelj tijekom cijelog postupka i upravnog spora opetovano isticao da je novi operater sa kojim je tužitelj sklopio ugovor 16. srpnja 2019. za pružanje usluge evidencijski broj: 1941102267, u njegovo ime raskinuo ugovor sa ranijim operatorom da je prenesen broj, da tužitelj više nije koristio uslugu ranijeg operatora koji uslugu nije mogao niti isporučiti. Tuženik u obrazloženju osporavanog rješenja citira odredbu članka 66. stavak 1. i stavak 4. točka 1. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Narodne novine, broj 154/11., 149/13., 82/14., 24/15., 42/16. i 68/19., dalje u tekstu: Pravilnik), koje odredbe se odnose na postupak promjene operatora javnih komunikacijskih usluga u nepokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži te obrazlaže da je novi operator postupio po uputi prema kojoj je moguće otvoriti zahtjev i poslati ID na email 23. srpnja 2019., uz otvaranje prijenosa broja CADB-u s predviđenim datumom 31. srpnja 2019. i označenim raskidom svih usluga, kao i da je zahtjev za prijenos broja u mrežu prihvaćen od strane i izvršen 31. srpnja 2019. Također tuženik ističe da spisu predmeta kao dokaz prileži jedinstvena izjava u kojoj je navedeno da korisnik želi raskid svih usluga, te kraj činjenice da je jedinstvena izjava naknadno prihvaćena kao i prijenos broja koji je također u CADB-u označen kao prekid svih usluga, da smatra kako je s prijenosom broja u mrežu i promjenom operatora 31. srpnja 2019., trebao prekinuti sve usluge u svojem sustavu te zaustaviti slanje računa, pa kako je korisniku ispostavio račune za rujan i listopad na koje je korisnik uložio prigovore, to je udovoljio prigovoru u odnosu na ove račune. Dakle, već iz obrazloženja tuženika proizlazi da je novi operator u smislu navedenih odredbi Pravilnika postupio na način da je poslao postojećem operatoru s kojim krajnji korisnik namjerava raskinuti ugovor jedinstvenu izjavu koja se sukladno stavku 8. članka 66. smatra zahtjevom za raskid pretplatničkog ugovora s postojećim operatorom. Iz podnesaka novog i postojećeg operatora koji se nalaze u spisu

predmeta upravnog tijela proizlaze različite izjave u pogledu raskida ugovora putem novog operatora jedinstvenom izjavom, pa ovaj Sud smatra da je činjenično stanje u ovom dijelu ostalo nepotpuno utvrđeno, pogotovo imajući u vidu naprijed navedeno obrazloženje tuženika. Također je nejasno zbog čega je u odnosu na dva računa za koji je usvojen prigovor postupljeno različito na način da je jedan račun storniran u cijelosti a drugi umanjen. Naime, ukoliko je novi operator postupio sukladno članku 66. Pravilnika i dostavio jedinstvenu izjavu u smislu stavka 8. toga članka dana 31. srpnja 2019., kako se to navodi u obrazloženju osporenog rješenja, to postojeći operator odnosno nije imao zakonske osnove korisniku ispostaviti račune za period od kolovoza do listopada jer za tužitelja u tom slučaju ne bi niti nastala obveza plaćanja nakon raskida ugovora, pri čemu nije sporno da postojeći operator uslugu nije mogao izvršiti a tužitelj ju nije niti mogao koristiti. Stoga u tom slučaju pogrešno zaključuju prvostupanjski sud i tuženik da je za mjesec kolovoz pravno odlučno izjavljivanje prigovora izvan propisanog roka, jer izdavanje računa za neisporučene usluge nakon raskida ugovora nije na zakonu osnovano.

11. Imajući u vidu naprijed navedeno u ponovljenom postupku je potrebno neprijeporno utvrditi da li je i kada raskinut pretplatnički ugovor s postojećim operatorom putem novog operatora u smislu mjerodavne odredbe navedenog Pravilnika, te ovisno o utvrđenom donijeti zakonitu odluku.

12. Imajući u vidu navedeno, Sud nalazi da je pobijanom presudom prvostupanjskog suda i točkama II i III izreke rješenja tuženika povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

13. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 74. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.), odlučiti u cijelosti kao u izreci presude.

U Zagrebu 23. veljače 2023.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić

Dokument je elektronički potpisan:
Mirjana Čačić

Vrijeme potpisivanja:
20-04-2023
14:21:11

DN:
C=HR
O=VIŠOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97#OC1156415446522D3133363133333630303638
OU=Signature
S=Čačić
G=Mirjana
CN=Mirjana Čačić